

AD MAGNIFICAT, ANT.

VIII *g*

S Criptum est enim: * Percú-ti-am pastórem, et dispergéntur

oves gregis; postquam au-tem sur-ré-xe-ro, precédam vos in

Ga-li-læ-am; i-bi me vi-dé-bi-tis, di-cit Dó-minus.

CANTICUM EVANGELICUM

Lc 1, 46-55

Magní-ficat * á-ni-ma *me-a* Dó-minum

et exsultávit *spí-ri-tus* me - us * in Deo sa-lu-tá-ri me - o.
quia respéxit humilitátem *ancíllæ* suæ. *

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi *magna*, *qui* potens est, *
et sanctum *nomen* eius,
et misericórdia eius a progénie *in* progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in *bráchio* suo, *
dispérsit supérbos mente *córdis* sui;
depósuit *poténtes* de sede *
et exaltávit *húmiles*;

Esuriéntes *implévit* bonis *
et dívites dimísit *in* ánes.

Suscépit Israel *púerum* suum, *
recordátus misericórdiæ suæ,
sicut locútus est *ad patres* nostros, *
Abraham et sémini eius *in* sǽcula.

Glória Patri, et Fílio *
et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, *et nunc et* semper, *
et in sǽcula sǽculórum. Amen.

AD II VESPERAS DOMINICA IN PALMIS

SECUNDUM ANTIPHONALE ROMANUM II

INTRODUCTIO

D E-us, in adiu-tórium meum inténde. Dómine, ad
ad-iuvándum me fes-tí-na. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et Spirítu-i
Sancto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et in
sæcu-la sæcu-lórum. A-men.

HYMNUS

I
V Exílla re-gis pró-e-unt fulget crucis mysté-ri-um,
quo carne carnis cónditor suspén- sus est pa-tí-bu-lo. 2. Quo,
vulne-rá-tus ín-su-per mucróne di-ro lánce-æ, ut nos
la-váret crímine, maná- vit unda et sánqui-ne. 3. Arbor
de-córa et fúl-gida, ornáta regis púrpu-ra, e-lécta digno

qui cum maledicerétur, non remaledicébat, †
cum paterétur, non comminabátur, *
commendábat autem iuste *iudicánti*;
qui peccáta nostra ipse pértulit *
in córpore suos *super* lígnum,
ut peccátis mórtui iustítiae viverémus; *
cuius livóre *sanáti* estis.
Glória Patri et Fílio, *
et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc, et semper, *
et in sácula sáculórum. Amen.

RESPONSORIUM BREVE

VI
A D-o-rá-mus te, Christe, * Et bene-dí-ci-mus ti- bi.
R̃. Ad-o-rá-mus Ṽ. Qui-a per crucem tuam re-demís-ti
mundum. R̃. Et bene-dí-ci-mus ti- bi. Ṽ. Glori- a Patri, et
Fi-li-o, et Spiri-tu-i Sancto. R̃. Ad-o-rá-mus

benedícet **dó**mui **I**srael, *
 benedícet **dó**mui **Á**aron,
 benedícet ómnibus, gui **t**iment **Dó**minum, *
 pusíllis *cum maió*ribus.
 Adíciat **Dó**minus **s**uper vos, *
 super vos et super **fí**lios **v**éstros.
 Benedícti **vos** a **Dó**mino, *
 qui fécit *cáelum et térram*.
 Céli, **cá**eli sunt **Dó**mino, *
 terram autem dedit **fí**liis **hó**minum.
 Non mórtui laudábunt te, **Dó**mine, *
 neque omnes, qui descéndunt *in siléntium*,
 sed nos, qui vívimus, benedícimus **Dó**mino *
 ex hoc nunc et usque *in sáeculum*.
 Glória **P**atri et **Fí**lio, *
 et **S**pirítui **S**ancto.
 Sicut erat in princípío et **nunc**, et **semper**, *
 et in sáecula *sáeculorum*. **A**men.

ANTIPHONA 3

VIII g

Christus * peccá-ta nostra ip-se pértu-lit in córpore

su- o su- per lignum.

CANTICUM

1 Petr 2, 21-24

Christus passus est pro **vo-** bis, † vobis relínquens ex-ém- plum, *

ut sequámini ves-tí-gi-a e- ius:
 qui peccátum non **f**ecit, *
 nec invéntus est dolus in ore *ipsíus*;

stípi-te tam sanc-ta membra tánge-re. 4. Be-á-ta,
 cu-ius bráchiis, sácli pepéndit préti-um; statéra facta est
 córporis prædam tulítque tártari. 5. Salve, a-ra, sal-ve,
 víctima, de pasi-ónis glóri-a, qua vi-ta mortem pértulit
 et mor-te vítam réddidit! 6. O, crux a-ve, spes ú- ni-ca!
 hoc pasi-ónis témpore pi-is adáuge grátiam reís- que de-le
 crímina. 7. Te, fons sa-lú-tis Trínitas, colláudet omnis spíritus;
 quos per crúcis mystérium salvas, fove per sáecu-la. A-men.

ANTIPHONA 1

A *I g*
 Ppropinquábat autem * di-es festus, et quæ-ré-bant
 principes sacerdótum quó- modo Ie- sum interfí- cerent, sed
 ti-mébant plébem.

PSALMUS 109

Dixit Dóminus **Dó**-mi-no **me**- o: * »Se-de a *dextris* **me**- is,
 donec ponam inimícos **tuos** *
 scabéllum *pedum tuórum*«.

Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex **Sion**: *
 domináre in médio inimicórum *tuórum*.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †
 in splendóribus **sanctis**, *
 ex útero ante lucíferum *génui* te.

Iurávit Dóminus et non pænitébit **eum**: *
 »Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem *Melchisedech*«.

Dóminus a **dextris** **tuis**, *
 conquassábit in die iræ *suæ* reges.

De torrén-te in **via** **bibet**, *
 proptérea exaltábit **caput**.

Glória **Patri**, et **Fílio**, *
 et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, *
 et in sácula *sæculórum*. **Amen**.

ANTIPHONA 2

C *I f*
 On-sí-li- um fe- cé-runt * in-i-mí-ci me-i di-céntes:
 Con-te-rá-mus eum de terra vi-véntium.

PSALMUS 113. B

Non nobis, Dómine, non **nobis**, † sed nómini **tu-o** da **glóri-am** *
 super mi-se-ri-cór-di-a tu-a et ve-ri-tá-te **tu- a**.

Quare **dicent gentes**: *

Ubi est Deus *eórum*?

Deus autem **noster** in **cáelo**, *

ómnia, quæcúmque *vóluit*, **fecit**.

Simulácra géntium **argéntum** et **aurum**, *

ópera *mánuum* **hóminum**.

Os habent et **non loquéntur**, *

óculos habent et *non vidébunt*.

Aures habent **et non áudient**, *

nares habent et *non odorábunt*.

Mánus habent et *non palpábunt*, †

pedes habent et *non ambulábunt*; *

non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis erunt, qui **fáciunt ea**, *

et omnes, qui *con fídu*nt in eis.

Dómus Israel **sperávit** in **Dómino**: *

adiutórium *eórum* et *scutum eórum* est.

Dómus Áaron **sperávit** in **Dómino**: *

adiutórium *eórum* et *scutum eórum* est.

Qui timent Dóminum, **speravérunt** in **Dómino**: *

adiutórium *eórum* et *scutum eórum* est.

Dóminus memor **fuit nostri** *

et *benedícet nobis*: